

Dosarul nr. 2ra-756/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru (jud. A. Braga)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, G. Dașchevici, A. Bostan)

ÎNCHEIERE

26 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Petru Scutelnic, reprezentat de avocatul Andrei Micu

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Liubov Uhojan împotriva lui Petru Scutelnic cu privire la partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie

și la cererea reconvențională a lui Petru Scutelnic împotriva lui Liubov Uhojan cu privire la recunoașterea bunului ca proprietate personală

împotriva deciziei din 2 decembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Liubov Uhojan și de Petru Scutelnic și menținută hotărârea din 11 februarie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru

constată:

La 3 iulie 2015, Liubov Uhojan (Scutelnic) a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Petru Scutelnic cu privire la partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie.

În motivarea acțiunii a invocat că din 19 septembrie 2008 până la 15 martie 2015, s-a aflat în căsătorie cu Petru Scutelnic.

În timpul căsătoriei, au dobândit următoarele bunuri:

- au construit casa de locuit nr. X situată pe str. XXXXX or. XXXXX mun. XXXXX, cu numărul cadastral XXXXX, XXXXX, fapt ce se confirmă prin extrasul din Registrul bunurilor imobile, valoarea acesteia fiind de 457 711 de lei;

- au procurat mijlocul de transport de model „Ford Tranzit”, cu numărul de înmatriculare XXXXX, caroseria nr. XXXXX, motor nr. XXXXX, valoarea căruia este de 31 767 de lei;

- au procurat garnitură pentru dormitor în valoare de 6 200 de lei, fotoliu în valoare de 1 000 de lei, garnitură de bucătărie în valoare de 9 000 de lei, frigider în

valoarea de 6 000 de lei, aragaz în valoare de 2 300 de lei, cuptor electric în valoarea de 3 600 de lei, hotă în valoare de 1 600 de lei, chiuvetă în valoare de 1 000 de lei, cazan pentru încălzire în valoare de 11 417 de lei, televizor în valoare de 700 de lei, covoare în valoare de 2 000 de lei, garnitură pentru antreu în valoare de 3 000 de lei, fier de călcat în valoare de 270 de lei, aspirator în valoare de 560 de lei, moară electrică în valoare de 1 600 de lei, aparat de sudare în valoare de 1 400 de lei, așa-numită „zdrobilcă de poamă” în valoare de 1 640 de lei, butoi pentru vin în valoare de 1 200 de lei, așa-numite scurgeri pentru acoperiș în valoare de 1 000 de lei, aparat de stropit în valoare de 220 de lei, ferestru electric în valoare de 1 500 de lei, remorca în valoare de 1 500 de lei, două capre (animale domestice) în valoare de 2 000 de lei, toate bunurile în total valorează suma de 62 207 de lei.

La fel, a menționat că în timpul căsătoriei au dobândit și mijloace bănești, deținute de pârât la o bancă comercială.

La 20 august 2014, banii au fost ridicați de către pârât, circumstanțe confirmate prin extrasele din conturi eliberate de BC „Moldindconbank” SA.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 25 Codul familiei, art. 85, 86, 166 CPC.

A solicitat partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie, cu atribuirea în proprietate lui Petru Scutelnic a casei de locuit nr. X din str. XXXXX or. XXXXX mun. XXXXX, cu încasarea de la acesta în beneficiul ei a unei compensații bănești în valoarea cotei de 1/2 din prețul de piață a acestei casei de locuit, a mijlocului de transport de model „Ford Tranzit”, cu încasarea de la acesta în beneficiul ei a unei compensații bănești în valoarea cotei de 1/2 din prețul de piață a automobilului în sumă de 30 000 de lei, a mobilierului și obiectelor de uz casnic, după cum urmează: garnitură pentru dormitor în valoare de 6 200 de lei, garnitură de bucătărie în valoare de 9 000 de lei, aragaz în valoare de 2 300 de lei, hotă în valoare de 1 600 de lei, cazan pentru încălzire în valoare de 11 417 de lei, aparat de sudare în valoare de 1 400 de lei, ferestru electric în valoare de 1 500 de lei, remorca în valoare de 1 500 de lei, în sumă totală de 33 417 de lei; atribuirea în proprietate ei a bunurilor mobile - mobilier și obiecte de uz casnic, după cum urmează: fotoliu în valoare de 1 000 de lei, frigider în valoare de 6 000 de lei, cuptor electric în valoare de 3 600 de lei, chiuvetă în valoare de 1 000 de lei, televizor în valoare de 700 de lei, covoare în valoare de 2 000 de lei, garnitură pentru antreu în valoare de 3 000 de lei, fier de călcat în valoare de 270 de lei, aspirator în valoare de 560 de lei, moară electrică în valoare de 1 600 de lei, așa-numită „zdrobilcă de poamă” în valoare de 1 640 de lei, butoi pentru vin în valoare de 1 200 de lei, așa-numite scurgeri pentru acoperiș în valoare de 1 000 de lei, aparat de stropit în valoare de 220 de lei, două capre (animale domestice) în valoare de 2 000 de lei, în sumă totală de 28 790 de lei.

La 26 iunie 2016, Petru Scutelnic a depus cerere reconvențională împotriva lui Liubov Uhojan (Scutelnic) cu privire la recunoașterea bunului ca proprietate personală.

În motivarea acțiunii reconvenționale a invocat că casa de locuit, a cărei partajare o pretinde Liubov Uhojan (Scutelnic), îi aparține lui cu titlu de proprietate, acest bun imobil fiind dobândit până la încheierea căsătoriei.

A comunicat că casa de locuit a fost construită până la încheierea căsătoriei, însă nu era dată în exploatare.

Astfel, când a primit avizul de recepție finală a construcției, a fost înregistrat dreptul de proprietate și în circumstanțele în care la acel moment era căsătorit cu pârâta, ultima a fost înscrisă ca coproprietar al imobilului litigios.

A remarcat că pârâta nu are nicio contribuție la achiziționarea și construcția casei de locuit.

Prin decizia nr. 6/2 din 27 decembrie 1995, s-a dispus alocarea lotului de pământ pentru construcția casei individuale de locuit lui Petru Scutelnic.

Totodată, titlul de autentificare a dreptului asupra pământului cu nr. cadastral XXXXX a fost eliberat deținătorului Petru Scutelnic și nicidecum părții adverse.

Prin decizia Primăriei or. Sîngera mun. Chișinău nr. 3/2 din 30 martie 1994, i-a fost repartizat în proprietate privată pământul cu o suprafață de 0,0886 ha, cu nr. cadastral XXXXX pentru construcția unei case de locuit.

Iar prin hotărârea din 29 iunie 1999 a Judecătoriei Botanica mun. Chișinău, i-a fost repartizată în proprietate casa de locuit nr. X (în prezent nr. X) situată pe str. XXXXX sat. XXXXX or. XXXXX mun. XXXXX.

A declarat că singur s-a ocupat de toate actele și cheltuielile pentru imobil, de darea acestuia în exploatare.

A evidențiat că pârâta nu a investit în imobil, iar toți banii obținuți de aceasta erau cheltuiți pentru alte destinații decât darea în exploatare a casei de locuit.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 22 Codul familie, art. 372 Cod civil, art. 5, 7, 166, 167, 172 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii reconvenționale, recunoașterea ca proprietate personală a sa a casei de locuit situată în mun. XXXXX or. XXXXX sat. XXXXX str. XXXXX, nr. cadastrale XXXXX, XXXXX, radierea din Registrul bunurilor imobile a pârâtei în calitate de coproprietar al bunului imobil menționat.

Pe parcursul examinării cauzei în prima instanță, Liubov Uhojan (Scutelnic) a depus cerere de chemare în judecată concretizată, prin care a solicitat partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie, cu atribuirea în proprietate lui Petru Scutelnic a casei de locuit nr. X din str. XXXXX or. XXXXX mun. XXXXX, cu încasarea de la acesta în beneficiul ei a unei compensații bănești în valoarea cotei de 1/2 din prețul de piață a acestei casei de locuit și anume 228 855 de lei, a mijlocului de transport de model „Ford Tranzit”, cu încasarea de la acesta în beneficiul ei a unei compensații bănești în valoarea cotei de 1/2 din prețul de piață a automobilului în sumă de 15 883 de lei, a mobilierului și obiectelor de uz casnic, după cum urmează: garnitură pentru dormitor în valoare de 6 200 de lei, garnitură de bucătărie în valoare de 9 000 de lei, aragaz în valoare de 2 300 de lei, hotă în valoare de 1 600 de lei, cazan pentru încălzire în valoare de 11 417 de lei, aparat de sudare în valoare de 1 400 de lei, ferestrău electric în valoare de 1 500 de lei, remorca în valoare de 1 500

de lei, în sumă totală de 33 417 de lei și 1/2 cotă-parte din mijloacele bănești dobândite în timpul căsătoriei în sumă de 10 890 de lei; atribuirea în proprietate ei a bunurilor mobile - mobilier și obiecte de uz casnic, după cum urmează: fotoliu în valoarea de 1 000 de lei, frigider în valoarea de 6 000 de lei, cuptor electric în valoarea de 3 600 de lei, chiuvetă în valoare de 1 000 de lei, televizor în valoare de 700 de lei, covoare în valoare de 2 000 de lei, garnitură pentru antreu în valoare de 3 000 de lei, fier de călcat în valoare de 270 de lei, aspirator în valoare de 560 de lei, moară electrică în valoare de 1 600 de lei, așa-numită „zdrobilcă de poamă” în valoare de 1 640 de lei, butoi pentru vin în valoare de 1 200 de lei, așa-numite scurgeri pentru acoperiș în valoare de 1 000 de lei, aparat de stropit în valoare de 220 de lei, două capre (animale domestice) în valoare de 2 000 de lei, încasarea de la pârât în beneficiul ei a unei compensații bănești în valoare de 1/2 în sumă totală de 28 790 de lei, încasarea de la pârât în beneficiul ei a unei compensații bănești în valoare de 1/2 cotă-parte din mijloacele bănești, dobândite în timpul căsătoriei, în sumă de 10 890 de lei.

Prin hotărârea din 11 februarie 2019 a Judecătorei Chișinău sediul Centru, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată inițială înaintată de Liubov Uhojan.

A fost partajat bunul imobil - casa de locuit situată pe str. XXXXX sat. XXXXX or. XXXXX mun. XXXXX, cu nr. cadastral XXXXX și nr. cadastral XXXXX, prin atribuirea acesteia în proprietate exclusivă lui Petru Scutelnic.

A fost încasată de la Petru Scutelnic în beneficiul lui Liubov Uhojan sulta în mărime de 228 855,50 de lei, ce constituie 1/2 din valoarea bunul imobil.

A fost partajat bunul mobil - mijlocul de transport de model „Ford Tranzit” cu nr. de înmatriculare XXXXX, caroseria XXXX, motor nr. XXXXX, prin atribuirea acestuia în proprietate exclusivă lui Petru Scutelnic.

A fost încasată de la Petru Scutelnic în beneficiul lui Liubov Uhojan sulta în mărime de 15 883,50 de lei, ce constituie 1/2 din valoarea mijlocul de transport.

A fost încasată de la Petru Scutelnic în beneficiul lui Liubov Uhojan suma de 10 738 de lei cu titlu de cheltuieli de judecare a cauzei.

A fost încasată de la Petru Scutelnic în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 7342,17 de lei.

În rest, pretențiile reclamantei în acțiunea inițială au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

A fost respinsă cererea reconvențională înaintată de Petru Scutelnic ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 2 decembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Liubov Uhojan și de Petru Scutelnic și menținută hotărârea primei instanțe.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au constatat că după încheierea căsătoriei de către părțile litigante, casa de locuit a suferit îmbunătățiri esențiale, valoarea bunului sporind simțitor din conținutul

mijloacelor comune ale soților, iar în aceste condiții, casa de locuit se consideră a fi proprietate comună în devălmășie a soților, în temeiul art. 23 Codul familiei.

În ce privește automobilul de model „Ford Tranzit”, prima instanță și instanța de apel au reținut că acest bun se află în posesia lui Petru Scutelnic din momentul destrămării familiei și până în prezent, având posibilitatea de a-l utiliza pe toată durata procesului de judecată.

Din aceste motive, instanțele de judecată ierarhic inferioare au ajuns la concluzia de a atribui automobilul în proprietate exclusivă lui Petru Scutelnic în schimbul unei sulțe, deoarece partajarea bunului în natură nu este posibilă, iar deținerea acestuia nu este utilă lui Liubov Uhojan, ci lui Petru Scutelnic, care l-a deținut în toată această perioadă.

La fel, au reținut instanțele de judecată ierarhic inferioare că potrivit informației eliberată de instituția bancară, mijloacele financiare au fost extrase de pe cont în luna august 2014, când părțile litigante se aflau în căsătorie, prin urmare, se prezumă că aceste mijloace financiare au fost cheltuite în interesul familiei.

Referitor la obiectele de mobilier și de uz casnic, prima instanță și instanța de apel au menționat că, deși dobândirea acestora nu a fost negată de către Petru Scutelnic, Liubov Uhojanin nu a demonstrat faptul existenței bunurilor în natură la momentul partajării, adică faptul că bunurile nu au fost deteriorate, uzate sau ieșite din funcțiune pe parcursul utilizării acestora, nu a fost demonstrat gradul de uzură, valoarea actuală și locul lor de aflare, iar în aceste condiții, este imposibilă partajarea bunurilor, a căror existență și valoare doar se presupune.

La 17 martie 2021, Petru Scutelnic, reprezentat de avocatul Andrei Micu a declarat recurs împotriva deciziei din 2 decembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu adoptarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii reconvenționale înaintată de el și respingere a acțiunii inițiale înaintată de Liubov Uhojanin.

În susținerea recursului a invocat că instanțele de judecată ierarhic inferioare erau obligate să dezbată argumentul invocat de el precum că prin actul de expertiză nr. 549 din 13 mai 1999 se confirmă faptul că imobilul în litigiu în anul 1999 era construit 71 %, or anume această probă pertinentă, concludentă și incontestabilă răstoarnă totalmente argumentul instanței și al intimatei cu privire la prezumția că casa de locuit constituie proprietate comună în devălmășie a soților.

În instanța de apel au fost prezentate probe precum că dânsul a investit până la înregistrarea căsătoriei cu Liubov Uhojan în casa de locuit menționată și anume bonuri de plată pentru materiale de construcție investite în construcția casei în litigiu în perioada anilor 1999 - 2008.

Însă, instanța de apel nu a dat apreciere acestor probe, ba mai mult ca atât, nici nu s-a expus în nicio formă pe marginea argumentului dat.

A remarcat că intimata nu a demonstrat în instanța de judecată faptul că a investit în construcția casei de locuit în timpul căsătoriei, nu a prezentat nicio probă

scrisă în acest sens, au fost doar audiați doi martori care au dat declarații contradictorii în instanța de judecată.

A precizat că acei martori au fost audiați din partea intimatei și nu au fost imparțiali, având un atașament favorabil față de ultima.

În cadrul judecării cauzei în instanța de apel, reprezentantul său, avocatul Andrei Micu a înaintat o cerere pentru a fi audiați doi martori și din partea lui, care însă a fost respinsă neîntemeiat de către instanța de apel, astfel fiindu-i încălcat dreptul părții în proces de a-și prezenta probele sale.

Cu referire la automobilul de model „Ford Tranzit”, instanțele de judecată nu și-au argumentat poziția prin care i-au atribuit automobilul în proprietate cu încasarea de la dânsul în beneficiul intimatei a sumei de 15 883 de lei cu titlu de compensație bănească, ce constituie 1/2 din prețul de piață al bunului.

La 12 aprilie 2021, în adresa lui Liubov Uhojan a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Petru Scutelnic, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 20 vol. II).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care Liubov Uhojan să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa recurentului la 15 ianuarie 2021, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 205 vol. II), însă careva date care ar confirma recepționarea acestuia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 17 martie 2021 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Petru Scutelnic, reprezentat de avocatul Andrei Micu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Petru Scutelnic, reprezentat de avocatul Andrei Micu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Petru Scutelnic, reprezentat de avocatul Andrei Micu urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Petru Scutelnic, reprezentat de avocatul Andrei Micu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic